

Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej poleca punktowane
czasopisma naukowe

Człowiek – Niepełnosprawność – Społeczeństwo

Czasopismo wychodzi od 2005 roku. W centrum rozważań teoretycznych i dociekań empirycznych czasopisma jest osoba z niepełnosprawnością.

Czasopismo posiada punktację MEiN
– 20 pkt

Cena 20 zł

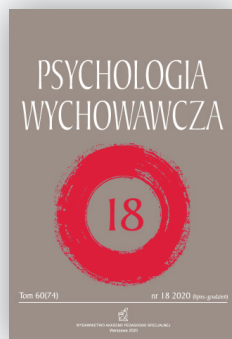

Praca Socjalna

Wychodzi od 1986 roku. Prezentuje kierunki rozwoju pracy socjalnej, problemy zawodowe pracowników socjalnych.

Czasopismo posiada punktację MEiN
– 40 pkt

Cena 30 zł

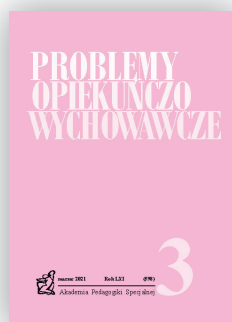

Psychologia Wychowawcza

Naukowe czasopismo psychologiczne, otwarte na spojrzenie interdyscyplinarne, łączące problematykę psychologii wychowania i rozwoju z rozważaniami z zakresu kultury życia społecznego, sfery wartości i przemian współczesności.

Czasopismo posiada punktację MEiN
– 20 pkt

Cena 20 zł

Problemy Opiekunczo-Wychowawcze

Czasopismo ukazuje się od 1961 roku. Prezentuje nowe – rodzime i zagraniczne – idee, koncepcje oraz rozwiązania opiekuńcze i wychowawcze dotyczące funkcjonowania dzieci i młodzieży we wszystkich środowiskach ich życia.

Czasopismo posiada punktację MEiN
– 40 pkt

Cena 16 zł

Cena 10,00 zł (VAT 8%)
Indeks 376841

2 MARZEC
KWIECIEŃ
2021

SZKOŁA SPECYJALNA

ISTNIEJE OD 1924 ROKU

CZASOPISMO POŚWIĘCONE PEDAGOGICE SPECJALNEJ

PL ISSN 0137-818 X

W NUMERZE M.IN.:

- Nauczyciele szkół zorganizowanych w podmiotach leczniczych – teoretyczna i empiryczna analiza zagadnienia
- Adaptacja i walidacja Wielowymiarowej Skali Postaw wobec Edukacji Włączającej
- Strategie adaptacji młodzieży do napięcia wywołanego sytuacją trudną

ISSN 0137-818X

9 770137 818007

Mariusz Snopek: WIĘZNIOWIE POSZKODOWANI – PSYCHOSPOŁECZNE FUNKCJONOWANIE OSÓB ZDEGRADOWANYCH W PRZESTRZENI PENITENCJARNEJ. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2019, ss. 350.

*Panie wychowawco. Weź pan od nas tą k***ę, bo z pedofilem nikt nie da rady. Przebywać z nim to jakby się brudzić. Jak pan go nie weźmiesz, to sami zrobimy z nim porządek, bo nam psychika nie daje rady. U siebie niech robi co chce, z innymi jak on. Albo na linę niech idzie, przysługę zrobi. Ale my czyści, weź go pan od nas.*

(fragment pisma skazanego do wychowawcy)

Cytat ten rozpoczyna recenzowaną książkę. Wśród publikacji o tematyce penitencjarnej pojawiła się nowa, ważna pozycja. Porusza ona bardzo trudną tematykę, bowiem nawet wychowawcy penitencjarni, gorąco wierzący w resocjalizację i w to, że każdy, kto chce, może się zmienić, na myśl o tej grupie więźniów zatrzymują się na chwilę i zastanawiają, czy będą mogli spojrzeć im bez strachu i odrazy w oczy i oddzielić czyn od człowieka. Zadbanie o zdrowie i życie skazanych, których dotyczy książka, należy do obowiązku Służby Więziennej. Często jest to bardzo trudne, również ze względów logistycznych. Skazani poszkodowani najczęściej odbywają swoje wyroki w oddzielnych oddziałach lub celach. Ściana w ścianę z innymi współwięźniami, którzy nie życzą im dobrze. Nie istnieją jednak formalne oddziały dla skazanych zagrożonych. Kwestię tę regulują dyrektorzy poszczególnych oddziałów, we własnym zakresie. Jest to jeden z problemów zauważonych przez autora.

Mariusz Snopek zbadał, jak w polskich zakładach karnych funkcjonują skazani poszkodowani. Wyniki badań wskazują, że połowa tych więźniów ma wspomniany status ze względu na charakter popełnionego czynu. Są to skazani z takich artykułów, jak 197 czy 200 kodeksu karnego, czyli skazani za...

Publikacja podzielona jest na siedem rozdziałów, trzy pierwsze stanowią wstęp teoretyczny, zawierają opis polskiego systemu więziennictwa, w tym formalny podział więźniów. Jest to niezbędne do dalszego zapoznania się z zagadnieniem. Następnie autor przybliży specyfikę oraz następstwa izolacji penitencjarnej i związanej z nią depriwacji potrzeb. Ostatni rozdział teoretyczny dotyczy problematyki podkultury więziennej. Jest on szczególnie interesujący, gdyż „Służba Więzienna od wielu lat podaje do wiadomości, iż zjawisko podkultury więziennej zanikło lub występuje w minimalnym stopniu” (s. 59). Tymczasem w zakładach karnych w Polsce dalej można spotkać cwela, grypsującego, frajera, dalej można usłyszeć grypsersę albo bajerę i można zobaczyć specyficzne tatuaże zdobiące ciała skazanych.

Snopek zastosował triangulację metody badawczej, aby uzyskać pełny obraz zjawiska. Do badania wykorzystał sześć narzędzi badawczych zarówno mierzących dane ilościowo, jak i jakościowo. Praca ma być odpowiedzią na pytanie badawcze: Jak przebiega resocjalizacja skazanych o statusie osób poszkodowanych w zakładach karnych i jakie są jej uwarunkowania? Autor odniósł się do każdego obszaru działań resocjalizacyjnych w zakładach karnych, tj. aktywności kulturalno-oświatowej, edukacyjnej, pracowniczej, kontaktów z wychowawcami, rodziną, duchownymi.

Badania Snopka wykazały, że system jest bardzo wadliwy. Skazani izolowani od pozostałych tworzą swoją społeczność, która działa podobnie do ogółu społeczności więziennej, bowiem w tych małych grupach powstają jeszcze mniejsze i jeszcze bardziej wykluczone, zagrożone podgrupy. Badania wskazały również na przyczyny i nieuchronność tego zjawiska. Wyniki badań potwierdzają część hipotez, które zakładał Snopek. Większość oddziaływań resocjalizacyjnych jest trudno dostępna dla badanej grupy. Wynika to m.in. ze względów logistycznych – nie można dopuścić, aby więźniowie chronieni przebywali w tych samych pomieszczeniach, w których znajdują się zagrażający im grypsujący. Niepokojący jest fakt rozbieżności wyników wychowawców i skazanych, np. dotyczących ich aktywności sportowej czy brania udziału w kursach szkoleniowych. Badania wykazały jednak, że to właśnie wychowawcy są jedyną grupą w zakładzie karnym, której poszkodowani mogą zaufać, która daje im poczucie bezpieczeństwa.

Publikacja jest doskonałą bazą do rozpoczęcia działań legislacyjnych w kwestii ochrony więźniów zagrożonych oraz zapewnienia im dostępu do należytych działań resocjalizacyjnych. Badania wykazały, że w tzw. pracy na zasobach jest obszar, na którym można prowadzić resocjalizację najbardziej marginalizowanej grupy skazanych. To obszar duchowości i pracy opartej na motywacji związanej z rodziną. Wychowawcy, pedagogzy, penitencjaryści oraz prawnicy powinni zapoznać się z tą książką, a naukowcy podjąć więcej pogłębionych badań, ponieważ obecnie zostajemy jedynie z pytaniem: czy są to skazani chronieni, czy podwójnie więzieni?

Anna Tulej

<https://orcid.org/0000-0002-3121-8155>

atsd18@aps.edu.pl

Szkoła Doktorska APS

INFORMACJE DLA AUTORÓW

1. Tekst nie powinien przekraczać 12 stron maszynopisu formatu A4 z uwzględnieniem następujących parametrów: margines 3,5 cm z lewej strony, czcionka Times New Roman 12, interwał 1,5, na stronie 30 wierszy po 60 znaków, tj. 1800 znaków ze spacjami.
2. Teksty należy składać przez panel redakcyjny „Szkoły Specjalnej” – e-szkolaspecjalna.pl zakładka **Złóż manuskrypt** w wersji pełnej oraz w wersji do recenzji. W tej ostatniej należy usunąć z nagłówka swoje nazwisko i afiliację, z publikacji odwołania do badań własnych (można maskować dane pozwalające zidentyfikować Autora używając symboli XY), z bibliografii pozycje własnego autorstwa.
3. Wraz z manuskrytem należy złożyć (jako załączony plik) skan wypełnionego i podpisanego „Oświadczenia o oryginalności publikacji, przeniesieniu praw autorskich i finansowaniu” (formularz do pobrania ze strony www.szkolaspecjalna.aps.edu.pl/dla-autorow/oswiadczenie-autora).
4. Tabele, wykresy, ilustracje opatrzone numerami i tytułami oraz adnotacją, w jakim programie (innym niż Word) zostały wykonane i do którego miejsca w tekście się odnoszą, powinny być umieszczone w oddzielnych plikach.
5. Do artykułu naukowego należy dołączyć streszczenia (250–300 wyrazów), odzwierciedlające strukturę artykułu (wstęp, metodę, wyniki, wnioski), oraz słowa kluczowe (3–5) w języku polskim i języku angielskim.
6. Przypisy bibliograficzne oraz bibliografia powinny być sporządzone zgodnie ze standardem APA (6th Edition). Szczegółowe informacje na stronach internetowych: www.szkolaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkolaspecjalna.pl.
7. Redakcja nie zwraca nadesłanych materiałów i zastrzega sobie prawo do dokonywania zmian w tekście artykułu, bez ingerencji w treść merytoryczną.
8. Teksty niespełniające wymagań Redakcji nie będą kierowane do recenzji.
9. Prawa do nadesłanych i opublikowanych tekstów przechodzą na Wydawcę zgodnie z podpisanym przez Autorów „Oświadczeniem ...”.
10. W przypadku wykorzystania we własnej pracy obcych utworów Autorzy są zobowiązani załączyć do przekazanych materiałów zgodę – w wersji elektronicznej – na przedruk lub adaptację danego utworu albo jego fragmentu (tabel, rycin, cytatów przekraczających 400 słów itp.) od osób i/lub instytucji posiadających stosowne prawa do przedruku.
11. Autorzy zobowiązani są do starannego i rzetelnego podawania źródeł pod ilustracjami, schematami, tabelami, wykresami itp.
12. Wszelkie wykryte przejawy nierzetelności naukowej (*ghostwriting* – brak ujawnienia wkładu innych osób w powstawanie publikacji, *guest authorship*, gdy udział autora w powstaniu publikacji jest znikomy lub nie miał miejsca, a pomimo to jest autorem/współautorem publikacji) będą dokumentowane i nagłaśniane.
13. Teksty recenzowane są poufnie i anonimowo („podwójna ślepa recenzja”) przez dwóch zewnętrznych ekspertów niepozostających w konflikcie interesów z autorem/autorami manuskryptu zgodnie z „Dobrymi praktykami w procedurach recenzyjnych w nauce” (2011) opracowanymi przez MNiSW.
14. Procedura recenzowania oraz etapy obiegu pracy zgłoszonej do opublikowania znajdują się na stronach: www.szkolaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkolaspecjalna.pl.
15. Lista recenzentów publikowana jest w czasopiśmie raz w roku w numerze piątym.
16. Autorzy otrzymują autorski egzemplarz numeru czasopisma.

Prenumeratę czasopisma można zamówić u jednego z kolporterów

GARMOND PRESS

Zamówienia bezpośrednio na stronie www.garmondpress.pl/prenumerata.

KOLPORTER

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.kolporter.com.pl. Infolinia +48 41 367 88 88 (pon. – piątek, godz. 8–16).

RUCH S.A.

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.ruch.com.pl/prenumerata. Infolinia 801 800 803 (telefony stacjonarne), 22 693 70 00 (telefony komórkowe) w dni robocze, godz. 7–16.